

1/

[pl. es]

e / f. Nom de la lletra

ea

e-
m, prefix que denota l'absència d'un òrgan. Ex.: ebracteat, eglandulós, eciliat.

eben m. Banús

ebenàcia^{es} f. pl. família d'arbres i arbusts de les regions tropicals a la qual pertany l'eben o banús. Frig. Un individu d'aquesta família

ebenista m. Que treballa el banús i altres justes fines, exp. per fer-ne mobles